

# השבת של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זיע"א

## ישראל קבלו התורה במדבר, שהוא מקום הפקר ...

(מספר לקוטי הלכות - הפקר ונכסי הגר ג', א')

בלא התורה, נחשב כל העולם הפקר כמדבר והכל יכולין לשלוט בו, חס ושלוש. כי באמת, הן בכלליון העולם קודם קבלת התורה, והן בכל אדם בפרטיות, כל זמן שאינו נוהג כשורה, חס ושלוש, ואינו מקיים את התורה חס ושלוש, אז העולם והאדם הם בבחינת הפקר.

כי אין הפקר גדול מזה, כשאין חושבין על אחריות ותכליתו, ומה יהיה ממנו בעלמא דאתי, לאחר פטירתו, כי אי אפשר להמלט מן המיתה בשום אופן, כי אפילו כשיבא משיח, במהרה בימינו, גם אז יהיה מוכרח כל אדם למות, כמו שאמר רבינו ז"ל בפירוש, שאפילו משיח בעצמו ימות, לא כמו שחושבין העולם שכשיבא משיח תתבטל המיתה, כי לא כן הוא כני"ל.

ואם כן, מאחר שאי אפשר להמלט מזה, ואז יהיה עולם ארוך לעולמי עד ולנצח נצחים, היש מופקר גדול מזה, כשהולך אחר תאוות לבו, ומפקיר עצמו מחיים נצחיים; וכמו שאמר רבינו ז"ל, ונדפס בשיחות הר"י, שאמר רבינו ז"ל, **שהפקירות אין צריכין לעבודת השם יתברך!** כי יכולין להיות איש כשר בלי הפקירות.

ואמר: **אף על פי שאצלי אין זה הפקירות כלל, כי אדרבה להיפך הוא מופקר, היינו מי שאינו מפקיר עצמו בשביל השם יתברך, זהו מופקר באמת.** אך, אף על פי כן, אפילו מה שנקרא אצל העולם הפקירות וכו' גם זה אין צריכין כי יכולין להיות איש כשר בלי הפקירות, עיין שם.

נמצא שבאמת, זה שאינו הולך בדרכי ה', זהו מופקר באמת, כי אין הפקירות גדול מזה, שמפקיר חיים נצחיים וטוב אמתי ונצחי בשביל שעה קלה בשביל תענוגי עולם הזה, שהוא כצל עובר וכל תענוגיו מעורבים במרירות, כבעס ויגון ומכאובות, ואין שום אדם שרודף אחר עולם הזה, שיהיה לו נחת ותענוג בעולם הזה, כי כל ימיו כעס ומכאובות.

כי העולם הזה מלא פגעמים וצרות ויסורים ודאגות ומרירות גדול, בכל עת ובכל שעה, וכמובא בשלי"ה: **אין רגע בלא פגע אין שבוע אין שמטה וכו' וכו',** עיין שם. וכמובא אצלינו, במקום אחר,

טוב להגיד ולשיר

שבאמת אין נמצא גם אחד שיהיה לו עולם הזה כלל. ובודאי אין טוב באדם, כי אם לרדוף תמיד אחר התכלית האמתי, תכלית הנצחי, שהוא לעבוד את ה' תמיד, לסור מרע ולעשות טוב, שזהו טוב אמתי לנצח נצחים.

נמצא, מי שאינו מקבל על עצמו עול תורה ומצוות, הוא בחינת **מופקר**, ובאמת הוא הפקר, כי נסתלק ממנו שמירתו יתברך, והכל יכולין לשלוט בו וכמו שמצינו בכלליות ישראל, כשחטאו בימי בית ראשון, שניבאו להם הנביאים, שיהיו כמו הפקר וישלטו בהם העובדי כוכבים, כמו שכתוב בירמיה (ל"ד): **הנני קורא לכם דרוור נאום ה' אל החרב וכו'.** ופירש רש"י שם: **הנני קורא לכם דרוור מאתי שאיני אדון לכם ותהיו הפקר אל החרב וכו',** וכיוצא בזה בכמה פסוקים, וזהו בחינת חורבן הבית המקדש, עד ששלטו בו ידי זרים.



כי קודם קבלת התורה, וכן כשעוזבין את התורה, חס ושלוש, ואין מקיימין אותה חס ושלוש, אזי העולם חס ושלוש בבחינת הפקר, כי עיקר קיום העולם הוא על ידי התורה.

וישראל זכו בכל העולם ומלואו על ידי קבלת התורה, ובשביל זה קיבלו ישראל את התורה במדבר, **כי מדבר הוא מקום הפקר**, להורות שישראל זכו בכל העולם מן ההפקר, על ידי התורה, כי קודם קבלת התורה הכל נחשב כמדבר, שהוא הפקר ...

## סיפור

(מספר כוכבי אור - 1909 נפלאים, רכ"ז)

**המשל מהאינדיק.** שפעם אחת, בן מלך נפל לשיגעון, שהוא עוף הנקרא האינדיק, וצריך לישב ערום תחת השולחן ולגרור חתיכות לחם

נַזְזוּ נַזְזוּ נַזְזוּ נַזְזוּ נַזְזוּ נַזְזוּ נַזְזוּ נַזְזוּ נַזְזוּ נַזְזוּ

ועצמות, כמו האינדיק. וכל הרופאים נואשו מלעזור לו ולרפאותו מזה.

והמלך היה בצער גדול מזה. עד שבא חכם אחד, ואמר: **אני מקבל על עצמי לרפאותו!** והפשיט גם כן את עצמו ערום, וישב תחת השולחן, אצל בן מלך הנז"ל, וגם כן גרר פרורים ועצמות. ושאלו בן מלך: **מי אתה ומה עושה פה?** והשיב לו: **ומה אתה עושה פה?** אמר לו: **אני הינדיק!** אמר לו: **אני גם כן הינדיק!**

וישבו שניהם יחד כך איזה זמן, עד שנעשו רגילים זה עם זה. ואז רמז החכם והשליכו להם כתונת, ואמר החכם האינדיק להבן מלך: **אתה חושב שהינדיק אינו יכול לילך עם כתונת? יכולים להיות לבוש כתונת, ואף על פי כן, יהא הינדיק!** ולבשו שניהם הכותנות.

ואחר איזה זמן, רמז והשליכו להם מכנסיים. ואמר לו גם כן כני"ל: **אתה חושב שעם מכנסיים לא יכולים להיות הינדיק וכו'?** עד שלבשו המכנסיים וכן עם שאר הבגדים.

ואחר כך, רמז והשליכו להם מאכלי אדם מהשולחן, ואמר לו: **אתה חושב שאם אוכלים מאכלים טובים, אז לא נהיה הינדיק עוד? יכולין להיות הינדיק וגם לאכול מאכלים טובים!** ואכלו.

ואחר כך, אמר לו: **אתה חושב שהינדיק מוכרח להיות דווקא תחת השולחן? יכולין להיות הינדיק ולהיות אצל השולחן!**

וכן התנהג עמו, עד שריפא אותו לגמרי. והנמשל מובן למבינים (אמר המעתיק: יכולים לומר שהאדם רוצה להתקרב לעבודת ה' הלא הוא הינדיק הוא מלובש בחומריות וכו'. ובדרך זה יכולים מעט מעט לקרב את עצמו לעבודת ה' עד שנכנסים לגמרי. וכן בהתקרבות אנשים על דרך זה. ודי למבין).

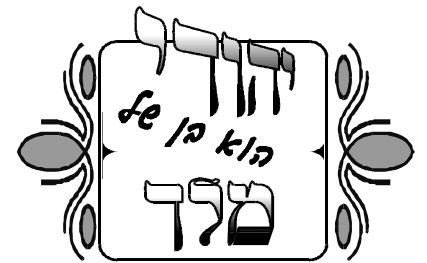
## ארץ ישראל

(מספר אוצר היראה - ארץ ישראל - י')

ארץ-ישראל הוא בחינת זכרון דקדושה, בחינת **והארץ אזכר**.

כי זכרון הוא בחינת שם, כי זכר כל דבר הוא שמו, כי על-ידי השם יכולין להזכיר

לזכות לכל הישועות



# מלכי המלכים

את הדבר להודיע לחברו וכן נחקק זכרו בלב חברו.

כי השם של כל דבר כולל כל מהות הדבר בצלמו ותמונתו כמו שהוא, כגון שמזכירין: ראובן בן יעקב מעיר פלוני בזה כלול כל תמונתו וכל ענינו ומהותו, כי השם הוא זכר של כל נברא, כי אי אפשר להזכירו אלא בשמו.

וכן אצל השם יתברך כביכול, שמו יתברך הוא זכרו, כי אף-על-פי דלית מחשבה תפיסא בה כלל, מכל מקום צמצם את עצמו כביכול ברחמיו ונתן לנו רשות לקרותו באלו השמות הקדושים, ואז כשאנו מזכירין את שמו, אנו מכוונין עליו בעצמו יתברך, כמו שכתוב: **לבד בך נזכיר שמו**. ועיקר זכרון שמו יתברך הוא בבית-המקדש, ששם נתן רשות להזכיר את שם המפורש, כמו שכתוב: **בכל המקום אשר אזכיר את שמי, ומשם נמשכת הקדושה לכל גבולי ארץ-ישראל, ועל-כן בחינת שם ה' שהוא בחינת זכרון דקדושה הוא בארץ-ישראל.**

ועל-כן אמרו רבותינו ז"ל: **הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוה, כי עיקר התגלות אלקותו שהוא על-ידי שמו יתברך הוא בארץ-ישראל, ושמו יתברך משותף בשמנו; ועל-כן על-ידי שזוכין לקדושת ארץ-ישראל ששם נגדל שמו יתברך כביכול, על-ידי-זה נגדל גם שם האדם גם-כן, שזה בחינת **ואגדלה שמו** הנאמר לאברהם כשנצטוו ללכת לארץ-ישראל (לקוטי הלכות - הלכות דברים הנוהגים בסעודה ד', אות ו').**

## צדיק

(מספר אוצר היראה - צדיק - צ"ח)

לפעמים הטוב שבכל אחד מישראל כבוש אצל האדם כל כך עד ששוכח את מעלת קדושתו לגמרי, ואינו שומע כלל קול הדבורים של הצדיקי אמת שמעוררין אותו ומזכירין אותו מעלת קדושתו בשרשו.

ואפילו כשמדבר לעצמו דבורים כאלו לעורר את עצמו ולהזכיר את עצמו היטב מהיכן נמשך בשורש נשמתו אשר הוא למעלה מכל העולמות וישראל עלו

**במחשבה תחלה** וכי ועכשו נפל למקום שנפל. ואף על פי כן יכול להיות שידבר מזה עם עצמו בפה מלא, ואף על פי כן לא ישמע כלל מחמת שהטוב כבוש אצלו בגלות מאד.

וזה בחינת מעלת קדושת קברי הצדיקים כי שם הוא בחינת קדושת ארץ ישראל, כמבואר במקום אחר. וכמו שמספרין בשם הבעל-שם-טוב, שפעל אצל השם יתברך שמקום קבורתו יהיה בחינת ארץ ישראל.

וארץ ישראל הוא בחינת אויר הנח והזך, ואין שם שום רוח רעה שיפריד בין הדבורים הקדושים ובין הטוב הכבוש, ואז זוכה הטוב שבו לשמוע היטב את קול הדבורים הקדושים, ואז זוכר הטוב את מעלתו ונתעורר באמת וחוזר לשרשו בתשובה שלמה (לקוטי הלכות - הלכות חלב ג' - אות ז').

## עצות

(מספר עצות המבוארות - שבועות - ד"ה)

● טבילת מקוה בשבועות הוא תיקון גדול, ועל ידי זה נמשך דעת גדול, ונמשכים חסדים רבים וגדולים. כי הרחמים הם



כפי הדעת, ומכוון שבשבועות נמשך דעת גדול מאד, על כן יורדים ובאים מלמעלה חסדים גדולים ורחמים רבים. אשרי האיש שזוכה לקבל שבועות בקדושה ובכשרות, ובפרט הטבילה במקוה, שהיא בוודאי מצוה גדולה מאד. ועל ידי הטבילה בשבועות, וקבלת היום טוב כראוי, זוכים לקדושת שבועות.

מקוה של שבועות מרמזת גם על קדושת שער החמישים, מחמישים שערי בינה, שמשם נמשך קדושה וטהרה על ישראל, בשבועות.

● בשבועות מקבלים את התורה. היינו שביום זה נמשך בכל שנה ושנה ידיעה חדשה, לדעת ולהבין עצות לקיום התורה, שזה עיקר קבלת התורה. וכפי מה שכל אדם מרבה בתפילה להשם יתברך עבור קיום התורה, וכפי מה שכל אדם מתחזק ברצונות ובכיסופים ונכסף לקיום התורה, כן הוא זוכה מדי שנה בשנה לקבל בחג השבועות דעת גדול, שנמשך מן השמים לקיום התורה, שזה עיקר קבלתה.

כך מבואר בלקוטי הלכות. גם אפשר לקבל ביום טוב שבועות חיות חדשה, ולהמשיך רפואה לריאה...

## תפילה

(מספר לקוטי תפילות א', תפילה י"א)

... ועזרנו וזכנו והושיענו, שנוכה לטהר ולקדש עצמנו בכל עת, על ידי טבילת מקוה, ונוכה להמשיך עלינו טהרה וקדושה גדולה, על ידי טבילת המקוה, לטהר עצמנו מכל הטומאות מכל החטאים והעוונות והפשעים, שחטאנו ושעווינו ושפשענו לפניך, מנעורינו עד היום הזה, ולהמשיך עלינו קדושה גדולה, על ידי המקוה הקדושה.

ותשפיע עלינו, על ידי זה, דעת גדול ורחמים רבים, ותתן לנו כוח; ותעזרנו שנוכה להמתיק, על ידי טבילת המקוה, כל הדינים שבעולם, מעלינו ומעל זרעינו ומעל כל עמך בית ישראל, ולבטל כל הצרות וכל הגזרות רעות, על ידי זה, ותושיע לנו תמיד, על ידי טבילת המקוה הקדושה והנוראה מאד, ויקויים מקרא שכתוב: **מקוה ישראל ה' מושיעו בעת צרה.**

ותזכנו להמשיך עלינו קדושת המקוה של חג השבועות הקדוש, שהוא זמן מתן תורתנו, שאז נתקרבו ישראל אליך, וזכו לקבל את התורה הקדושה, על ידי טבילת המקוה, ונוכה כולנו בחג השבועות לטבל עצמנו במקוה העליונה, במקוה של שער החמישים של הקדושה, שהוא רחמים גדולים ורבים, וחסד עליון ודעת גדול מאד.

ותעזרנו, שנוכה להמשיך עלינו קדושת המקוה הזאת, בכל השנה כולה, ונוכה לטהר ולקדש עצמנו תמיד, ולצאת מהרה מחמשים שערי טומאה, ולכנס בתוך החמשים שערי קדושה, ויקויים בנו מהרה מקרא שכתוב: **וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם.**

## חיי מוהר"ן

(מספר חיי מוהר"ן - מעלת המתקרבים אליו, ש"ג)

אמר לעניין מי שזכה להיות אצלו, שבכל פעם ופעם שזכה האדם להיות בביתו וכל הסתכלות והסתכלות שזכו להסתכל עליו, הכל אינו נאבד לעולם.

## שבת שלום



עלונים/ספרים: 055-587032 (מאיר)

052-332810 / 02-5829086 (מיכאל)

דואר: ת.ד. 13271 ירושלים 91131

תרומות: בכל סניף דואר, חשבון 89-2255-7